

عنوان مقاله:

عضویت ایران در سازمان همکاری شانگهای؛ عاملی در موازنه نرم در روابط با آمریکا

محل انتشار:

فصلنامه سیاست پژوهی جهان اسلام، دوره 3، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

نسرین مصفا - *Professor in International Relations, University of Tehran*

حسین دلور - *Master in international Relations, University of Tehran*

خلاصه مقاله:

نوشتار حاضر بر آن است که ظهور و تکامل سازمان همکاری شانگهای به طور بالقوه یک اقدام موازنه بخش در واکنش به یک جانبه گرایی ایالات متحده آمریکا است، موازنه شدید در نظام تک قطبی مشکل است و خطر بالایی دارد، به همین دلیل دولت ها بیشتر در صدد شکل گیری یک موازنه نرم تر می باشند. از این نظر، سازمان شانگهای به عنوان ابزاری دیده می شود که روسیه با (همکاری چین) در پی ایجاد موازنه در برابر ایالات متحده می باشد. همچنین این نوشتار بازی دوگانه روسیه در زمینه عضویت دائم ایران در سازمان همکاری شانگهای را نیز بررسی می کند. در واقع طرح عضویت دائم ایران در سازمان همکاری شانگهای و انعطاف نسبی سیاست روسیه در قبال این درخواست به نگرانی روسیه از همراهی ایران با غرب نسبت داده می شود؛ به این خاطر که در صورتی که جمهوری اسلامی ایران بتواند روابطی سازنده و مبتنی بر احترام متقابل در روابط بین خود و کشورهای غربی به ویژه آمریکا را سامان دهد، آنگاه روس ها ناچار خواهند شد ملاحظات بیشتری در تامین منافع جمهوری اسلامی ایران مورد توجه قرار دهند.

کلمات کلیدی:

"United States of America", "Russia", "SCO", "Iran permanent membership", "soft balance"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1679798>

